

Знаяла тя, що овчарю на душа допада.

Па скокнал той и за коня запитал.

Още дума не сварил да издума, довели му хранена коня оседлан.

Пред свадбата в кушия с коня полетел, а от свадбата очите си не снима; че такваз свадба невиждал.

Булката с було везено; момжкжт в сжрма—коприна; двамата—в златна кочия. Конете—бели лебеди: на шии с венци от рози. След тех свадбари на коне, един от други по-охранени, на уши с джлги тулпани, юздите им от сребро ковано, а стремената им от чилик.

Когато свадба потегля — под коне огжн припламва, зад свадба мжгла паднала. От гдето минат заминат—гора се сниша и мжлчи; реки им спрени пжт дават. Над село негде минат ли—селото огжн обзема; над гора кога прелетят—джрвета падат без брадва; а през полета кога са — тревата сжхне и чезне, като след буря страхотна.

Овчаржт пжрви престига у момкови равни двори, у негови светли сараи. Дворове с чемшир ограда; сред двора чешма с три гжрла, с три корита от мермер.

Стара го майка сретнала и скжпи дари дарила: пищови с златни кобури, сабля с држжка от седеф.

Получил дари богати—назад си коня повжрща, свадбата пак да пресретне и в момкови двори да я отведе.

На поле равно, широко — заджхан, свадба посреща. вдига плоска на здраве, свадбари да си поздравя с вест от майка момкова.

В туй време от негде петел пропеял.

Петелжт песен не свжршил—свадбата мигом изчезва.

Тутакси овчаржт се опомня и тржпки му снага пролазват. Очите си немой да верва:

Вместо яхналия вран кон — сухия клон от гржмналия брест над синия вир вжзседнал; вместо бжклица — скелет от конска глава вжв ржка . . .

И чак тогава разбира, защо стари баби на унуки и преуници за самодивското игрище сжс страх разправят . . .

Страшно е самодивското игрище; а церовити му са билните и всички цветя там кжлнат . . . че най-пжрво там пролет китни губери простира и най-сетне пак тям потжмнела есен натежала глава обаря. И сжлзите там се на цзетя сбржщат,

Ала още никой не помни, некой в игрището да е пристжпил и цвете от там на либе да е занесжл, че самодивски гнев е напаст голема и заканата им до девето колено достига.